

ה"ת 26274/09/19 - מנופים השקעות ונכסים בע"מ, אמגד רואשדה נגד משטרת ישראל

בית משפט השלום באשקלון

ה"ת 26274-09-19 מנופים השקעות ונכסים בע"מ נ' תחנת משטרה - אשקלון (מרחב
לכיש)
תיק חיצוני: 121326/2019

בפני כבוד סגנית הנשיא נועה חקלאי
מבקשים מנופים השקעות ונכסים בע"מ אמגד רואשדה ע"י ב"כ עו"ד
מיכה גבאי ועו"ד עופר רחמני

נגד
משיבה
החלטה
משטרת ישראל ע"י עו"ד עמיחי חביביאן

1. בפני בקשות הצדדים:

המבקש, אמג'ד רואשדה, ביקש להחזיר לידיו את הסך של כ- 732,000 ₪ שנתפס ברכבו ביום 4.9.19, וזאת לאחר שחלפו למעלה מ- 180 יום ממועד התפיסה, לאחר שלא הוגש כתב אישום ואף לא הוגשה בקשה להארכת החזקה בתפוסים.

המשיבה, מנגד, ביקשה לדחות את בקשת המבקש ולהורות על הארכת החזקה בכסף התפוס למשך 180 יום נוספים.

רקע

2. המבקש, אמג'ד רואשדה (להלן רואשדה), היה בעליה ומנהלה של חברת מנופים השקעות ונכסים בע"מ (להלן - "מנופים") וזאת עד ליום 30.12.19. במועד זה הועברו מניות חברת מנופים לבעלותו המלאה של אבו חלתם שרון (להלן אבו חלתם).

3. ביום 4.9.19 תפסה המשיבה ברכבו של רואשדה סך של כ- 732,000 ₪, זאת בשל חשד לביצוע עבירות בניגוד לחוק איסור הלבנת הון ועבירות על חוק המע"מ.

4. ביום 11.9.19 הגישה חברת מנופים, באמצעות מנהלה רואשדה, בקשה דחופה להשבת סכום הכסף שנתפס. בבקשה נטען שהסכום הנ"ל שייך לחברת מנופים, ומקורו בכספי לקוחות שהתקבלו אצלה לאחר

ניכיון שיקים, כספים שהתקבלו כחוק במהלך העסקים הרגיל של חברת מנופים.

5. בהחלטה מיום 22.10.19 קבע בית המשפט קמא (כב' השופטת שמיר הירש) כי קיים חשד סביר לביצוע עבירות של הלבנת הון, כי תפיסת הרכוש בוצעה כדין, כי יש פוטנציאל לחילוט הרכוש, וכי האינטרס הציבורי להמשיך ולהחזיק בכסף שנתפס לצרכי חילוט, נכון לאותה עת, גובר על זכות הקניין של חברת מנופים בכסף שנתפס. על כן דחה בית המשפט את הבקשה להחזרת התפוס.

ביום 7.11.19 במסגרת ע"ח 43990-10-19 דחה בית המשפט המחוזי (כבוד השופט פרסקי) את הערר שהגישה חברת מנופים, תוך שקבע כי לא נפלה כל שגגה בהחלטת בית המשפט קמא.

6. ביום 18.5.20 הגיש מר רואשדה בקשה להשבת התפוס על אתר, זאת לאחר שחלפו 180 יום מאז שהכסף נתפס ומשלא הוגשה בקשה על ידי היחידה החוקרת להאריך את המשך התפיסה.

ביום 26.5.20 הודיעה המשיבה כי היא מתנגדת להחזרת התפוס, וביקשה להורות על הארכת התפיסה משך 180 יום.

טיעוני המבקשים

7. ב"כ המבקשים הפנה להוראות פקודת סדר הדין הפלילי (מעצר וחיפוש) [נוסח חדש], תשכ"ט 1969 (להלן - פסד"פ) ולפסיקת בית המשפט העליון על פיה על הרשות למלא בקפדנות אחר הוראות החוק ולנקוט את הצעדים הנדרשים כדי להפעיל את סמכותה.

לדבריו, קיימת אמנם פסיקה המתירה להאריך החזקה בתפוסים גם אם הבקשה מוגשת לאחר חלוף 180 יום, אך זאת במקרים חריגים בהם החפץ התפוס עצמו הוא לא חוקי והחזרתו למחזיק תביא לתוצאה אבסורדית.

לשיטתו עצם העובדה שהיחידה החוקרת לא פנתה במועד בבקשה להאריך החזקה בתפוס מלמדת כי אין תכלית ראויה להמשך החזקה בכסף התפוס.

לטענתו, אין ערך ראייתי לתפוסים ודי בהצגת תיעוד מצולם שלהם, בפרט כשמדובר בכספים.

לדבריו, אילו לא היתה מוגשת הבקשה להחזרת התפוס, היחידה החוקרת לא היתה מגישה בקשה להארכת תפוס.

ב"כ המבקשים טען כי לא קיים חשד סביר לביצוע עבירות, וגם אם יוכח קיומו של חשד סביר להלבנת הון בהיקף

של מיליונים, על פי הפסיקה לא יחולט בסוף ההליך יותר מ 20% עד 50% מהיקף הלבנת ההון.

טיעוני המשיבה

8. ב"כ המשיבה הביע תמיהה על כך שרואשדה הוא שהגיש את הבקשה להחזרת התפוס לידיו, שכן כבר אינו בעליה של חברת מנופים, בעוד בבקשה שהוגשה בעבר להחזרת התפוס נטען שהכספים הם כספיה של חברת מנופים ולא של רואשדה.

9. ב"כ המשיבה הפנה לפסיקת בית המשפט העליון לפיה בית המשפט מוסמך להורות על הארכת התפוסים גם אם לא התבקשה הארכה בתוך 180 יום אלא לאחר מכן.

לדבריו, כבר ביום 18.9.19, עת הגיבה המשיבה לבקשתו הראשונה של המבקש להחזרת תפוס, הגישה במקביל בקשה להארכת החזקה בכסף התפוס עד החלטה אחרת.

לטענתו, הגם שלא ניתנה החלטה המורה על הארכת החזקה בתפוס עד החלטה אחרת, ניתן ללמוד מרוח ההחלטה כי בית המשפט קמא קיבל הלכה למעשה את העמדה שיש להחזיק בתפוסים לצורך הבטחת חילוט עתידי עד החלטה אחרת, כך לטענתו גם ניתן ללמוד מהחלטת ערכאת הערר.

10. ב"כ המשיבה הפנה להתפתחות המשמעותית שחלה בחקירה מאז חודש ינואר 2020, לכך שהיקף חומר החקירה מאז חודש ינואר הוא עצום ורב, לכך שעקב נגיף הקורונה ומצב החירום הושבתו חלק מיחידות החקירה לתקופה ממושכת, ובמסגרת זאת נשתכח מגורמי החקירה השונים הצורך להגיש את הבקשה להארכת התפוס. על כך הביע צער.

לדבריו, חרף התקלה שנפלה באי הגשת הבקשה במועד, גובר האינטרס הציבורי בהמשך החזקת הכספים לצרכי חילוט עתידי, על זכות הקניין של המבקשים.

ב"כ המשיבה ציין כי קיים חשד סביר לביצוע עבירות הלבנת הון בהיקף של מיליוני שקלים, גם על ידי חברת מנופים וגם על ידי בעליה הקודם ובעליה הנוכחי (רואשדה ואבו חלתם).

לדבריו, עוד כשהפרשה היתה מינורית ומצומצמת לעניינו של רואשדה וחברת מנופים בלבד, והחקירה היתה בראשיתה, קבע בית המשפט קיומו של חשד סביר. מאז כאמור התפתחה החקירה והתשתית הראייתית כנגד המבקשים התעצמה והתעבתה.

דין והכרעה

11. כאמור, בית המשפט קמא בהחלטתו מיום 22.10.19 דחה את בקשת המבקשים להחזרת הכסף התפוס, החלטה שאושררה בערכאת הערר.

בית המשפט לא דן אותה עת בבקשת המשיבה להורות על הארכת החזקה בכסף התפוס עד החלטה אחרת, בקשה שהקדימה את זמנה בחודשים רבים.

על פניו נדמה כי לא היה כל טעם הגיוני לבקש הארכת החזקה בכסף התפוס בחלוף 14 יום בלבד מיום תפיסתו, כשהמחוקק התיר למשיבה להחזיק בתפוס 180 יום מבלי צורך לפנות בעניין זה לבית המשפט. על כן נדמה כי לא היתה כל הצדקה לדון בבקשה כזו בעת ההיא.

כך או כך, משלא ניתנה החלטה בבקשה זו, הרי שבסמוך לפני חלוף 180 יום היה על המשיבה להגיש בקשה להארכת החזקה בתפוס.

12. בית המשפט קמא בהחלטתו מיום 22.10.19 חזר פעמיים על כך כי האיזון שערך בין האינטרסים המנוגדים שעל הפרק הוא נכון **לעת הזו**, קרי לעת מתן ההחלטה.

כך גם בית המשפט המחוזי בהחלטתו בערר מיום 7.11.19 חזר וציין כי האיזון שערך בית המשפט קמא הוא נכון **"בנקודת הזמן הנוכחית"**.

על כן, לעניות דעתי, לא ניתן, ולו במשתמע, לפרש החלטות אלה כפי שמבקש ב"כ המשיבה, כאילו בית המשפט הלכה למעשה הביע דעתו כי יש הצדקה להמשיך להחזיק בכסף התפוס בשל פוטנציאל החילוט העתידי, **עד החלטה אחרת**.

13. כאמור, בקשה להארכת החזקה בכסף התפוס לא הוגשה במועד, אלא רק לאחר שהמבקש הגיש את הבקשה להחזרת התפוס. כפי שהסביר ב"כ המשיבה, הדבר נבע מתקלה שנפלה אצל היחידה החוקרת,

14. בית המשפט מוסמך להורות על הארכת החזקה בתפוס, על אף האיחור בהגשת הבקשה, וגם אם הבקשה מוגשת רק לאחר שמוגשת בקשת המבקשים להחזרת התפוס.

ראו בעניין זה פסיקת בית המשפט העליון בבג"צ 2393/91 **עזריאל פרידנברג נ' פרקליטות המדינה** (4.8.91), בש"פ 6686/99 **עובדיה נ' מדינת ישראל פ"ד נד (2) 464**, בש"פ 5564/14 **טננבאום ואח' נ' מדינת ישראל** (18.9.14) בש"פ 4971/08 **וייסמן נ' מדינת ישראל** (28.10.2008) בש"פ 998/05 **פפיסמדוב נ' מדינת ישראל** (20.03.2005).

כפי שנקבע בבש"פ **וייסמן** שלעיל:

"מובן הוא כי דרך המלך היא כי על המשיבה לפנות במסגרת המועד הנתון בבקשה להארכת מועד ההחזקה בחפצים התפוסים. מחדלה של המשיבה לפעול כן הינו שיקול שיש לקחתו בחשבון עת מגישה היא את הבקשה באיחור. עם זאת, אין בכך בכדי לשלול את סמכותו של בית המשפט להיעתר לבקשה להאריך את ההחזקה אף אם הוגשה הבקשה לאחר חלוף המועד."

ראו בעניין זה גם דברי בית המשפט העליון בבש"פ **פפיסמדוב** שהוזכר לעיל:

"כבר נאמר, כי פורמליות אינה חזות הכל ויש להידרש למהות (בש"פ 4756/03 סלים נ' מדינת ישראל (טרם פורסם) (השופטת ביניש)), אך את המהות יש לבדוק בכל מקרה היטב, ובוודאי כשבפלילים ובזכויות חוקתיות עסקינן. מאידך גיסא, אין מקום לויתור על אינטרס ציבורי אך בשל מחדל הרשויות (בש"פ 608/85 מדינת ישראל נ' לינזר, פ"ד לט(2) 783, 784 (השופט - כתארו אז - ברק)). אכן, רשאי בית המשפט להאריך את מועד ששת החודשים אף בדיעבד, ורשאי הוא שלא לעשות כן, הכל לפי נסיבות המקרה."

אין בידי לקבל את טענת ב"כ המבקשים כי ניתן לאשר בדיעבד המשך החזקה בתפוס, רק כאשר מדובר בחפץ שהחזקתו אסורה. פרשנות זו נדחתה במפורש על ידי בית המשפט העליון בבש"פ **וייסמן** שהוזכר לעיל.

לא זו אף זו, בבש"פ **טננבאום** שהוזכר לעיל, כמו בעניינו, עסקינן היה בכספים אשר נתפסו לצרכי חילוט עתידי, ולא בתפוס שהינו על פניו בלתי חוקי, וגם שם אישר בית המשפט העליון המשך החזקה בכספים התפוסים הגם שהבקשה הוגשה באיחור.

חשד סביר

15. כאמור, כבר ביום 22.10.19 קבע בית המשפט קיומו של חשד סביר כנגד המבקשים לביצוע עבירות של הלבנת הון.

16. מאז אותה החלטה חלה התפתחות של ממש בחקירה.

עניינם של המבקשים, נחקר ביחד עם מעורבים רבים אחרים במשך כשנה וחצי, בחקירה סמויה שעסקה בחשדות לחברות בארגון פשיעה, עבירות על חוק איסור הלבנת הון, עבירות על חוקי המס, עבירות מרמה ועוד. ביום 13.1.20 הפכה החקירה גלויה, ובמועד זה נעצרו עשרות חשודים המעורבים בפרשה.

אבו חלתם אשר רכש מרואשדה את הבעלות בחברת מנופים נעצר ביום 12.1.20 ומעצרו הוארך מעת לעת במסגרת תיק מ"י 28557-01-20, זאת לאחר שנקבע כי קיים יסוד סביר לחשד לביצוע העבירות בהן נחשד. אבו חלתם שוחרר ממעצר ביום 19.2.20 לאחר 39 ימי מעצר.

רואשדה נעצר ביום 13.1.20, ומעצרו הוארך מעת לעת במסגרת תיק מ"י 28512-01-20 לאחר שגם בעניינו נקבע כי קיים יסוד סביר לחשד לביצוע העבירות בהן נחשד. רואשדה שוחרר ביום 3.2.20, לאחר 22 ימי מעצר.

מותב זה דן בדיוני הארכות המעצר של השניים, ונחשף במהלך הדיונים לחומרי חקירה רבים בעניינם של המבקשים.

מאז שהחקירה הפכה גלויה נחקרו מאות עדים ונאספו עשרות אלפי מסמכים.

17. עינתי היום פעם נוספת בחומר החקירה שנאסף בעניינם של המבקשים ואשר הועמד לעיוני. המסמכים הרלוונטים סומנו על ידי היום נ.ח. 1- נ.ח. 32). רובם המכריע של המסמכים הללו הם חומרי חקירה שנאספו בשנת 2020, לאחר 22.10.19, המועד שבית המשפט קמא קבע כי קיים חשד סביר עת בחן לראשונה את חומר החקירה.

חומר החקירה שהוצג בפני היום, מלמד על חשד סביר בעוצמה גבוהה למעורבותם של רואשדה, אבו חלתם וחברת מנופים בביצוע עבירות הלבנת הון, כשהיקף העבירות שבוצעו באמצעות חברת מנופים נאמד על פי החשד במיליוני שקלים: מעל 5 מיליון ₪ בגין קיזוז חשבוניות פיקטיביות, מעל 7 מיליון ₪ בגין הנפקת חשבוניות פיקטיביות, ומעל 5 מיליון ₪ הלבנת הון במסלול של העברות בנקאיות ושיקים, ובסך הכל, היקף עבירות המס והלבנת ההון שבוצעו באמצעות רואשדה, אבו חלתם וחברת מנופים נאמד בסכום העולה על 18 מיליון ₪.

21. לא מצאתי להידרש לשאלה אם ראוי לאפשר תפיסה לצורך חילוט במלוא היקף הסכום המיוחס למבקשים על פי החשד או רק בהיקף חלקי של הסכום הנ"ל, שכן בפועל הסכום שנתפס עומד על כ- 4 אחוזים בלבד מהיקף החשדות. כך שפוטנציאל החילוט של הסכום הנ"ל, בוודאי בשים לב לתשתית הראייתית המונחת בפני עתה הוא גבוה מאוד.

לפסיקה בנוגע לחילוט בשווי בגמר ההליך, בחינת 'פוטנציאל החילוט, ושיקולים בתפיסת נכסים לצרכי חילוט כבר בשלבים המוקדמים של ההליך, ראו, בין היתר ע"פ (עליון) 6339/18 ירון בלווא ואח' נ' מדינת ישראל (15.1.20); ע"פ (עליון) 80/19 אהוד מאיר שאיבות בע"מ ואח' נ' מדינת ישראל 11.8.19; בש"פ 2851/19 פורמן נ' מדינת ישראל (7.5.19); 1359/17 מדינת ישראל נ' יוסף ברון ואח' (22.11.17) ורבים אחרים.

22. בנסיבות המתוארות, גובר האינטרס הציבורי עשרות מונים על האינטרס האישי של המבקשים.

גוברת חשיבות תפיסת הכספים על מנת שניתן יהיה לחלטם בגמר ההליכים, ככל שהמבקשים יורשעו בעבירות של הלבנת הון בהיקפים של מיליוני שקלים, על פני זכות הקניין של המבקשים בכסף התפוס.

התקלה שנפלה אצל היחידה החוקרת, אשר נשתכח ממנה להגיש את הבקשה במועד, אין בה כדי לשנות את מאזן הכוחות באופן שיצדיק פגיעה באינטרס הציבורי, על דרך החזרת הכספים למבקשים.

23. משזו המסקנה אליה הגעתי, לא מצאתי טעם לדון בשאלה מי מבין המבקשים הוא בעל הזכות הקניינית בתפוס, אשר יכול היה לבקש השבה של התפוס. שוכנעתי כי גם כנגד רואשדה, גם כנגד אבו חלתם וגם כנגד חברת מנופים קיים חשד סביר לביצוע עבירות הלבנת הון בהיקפים של מיליוני שקלים, באופן שגם אם כל אחד מהם היה מוכיח כי הכסף שייך לו ולא לשניים האחרים, לא היה בכך כדי לשנות את התוצאה לפיה דינו של הכסף המוחזק להיות תפוס אצל המשיבה בשל הפוטנציאל הגבוה לחילוט.

סוף דבר

24. לאור כל המפורט לעיל, אני דוחה את בקשת המבקשים להחזרת הכסף התפוס.

25. אני נעתרת לבקשת המשיבה ומורה על הארכת החזקה בכסף התפוס למשך 180 יום, שמנינם מיום 2.3.20, מועד בו הסתיימו 180 ימי התפיסה הראשונים.

26. בנוגע להארכת החזקה ביתר התפוסים שנתפסו באותה עת: במעמד הדיון ביום 31.5.20 הודיעו הצדדים כי יבואו בדברים ביניהם בעניין זה.

לפיכך אני מורה על הארכת החזקה ביתר התפוסים עד החלטה אחרת, **הצדדים יודיעו עמדתם בעניין הארכת החזקה ביתר התפוסים תוך 7 ימים מהיום.** (בדיקת מסמכים למועד)

27. המזכירות תעביר ההחלטה לב"כ הצדדים.

28. תיק החקירה יועמד לרשות המשיבה החל מיום 9.6.20 במזכירות בית המשפט.

ניתנה היום, מוצאי שבת, י"ד סיוון תש"פ, 06 יוני 2020,
בהעדר הצדדים.